

ONMENSELIJK

PHILIPPE CLAUDEL BIJ DE BEZIGE BIJ

Grijze zielen

Zonder mij

Het kleine meisje van meneer Linb

Rivier van vergetelheid

De wereld zonder kinderen

Het verslag van Brodeck

Kleine fabriek van droom en werkelijkheid

Tot ziens, meneer Friant

Alles waar ik spijt van heb

Het Onderzoek

Geuren

Kleine mechanieken

De boom in het land van de Toraja

Archipel van de hond

Philippe Claudel

Onmenselijk

Hedendaagse zedenroman

Vertaald door
Manik Sarkar

2019

DE BEZIGE BIJ
AMSTERDAM

Gepubliceerd met steun van het Franse
Ministerie van Buitenlandse Zaken,
het Instituut Français des Pays Bas /
Maison Descartes en de BNP Paribas.

Copyright © 2017 Éditions Stock
Copyright Nederlandse vertaling © 2019 Manik Sarkar
Oorspronkelijke titel *Inhumaines*
Oorspronkelijke uitgever Éditions Stock, Parijs
Omslagontwerp bij Barbara
Omslagillustratie © Giovan Battista D'Achille/
Trevillion Images
Foto auteur Jean-Luc Bertini
Vormgeving binnenwerk Adriaan de Jonge
Druk Bariet Ten Brink, Meppel
ISBN 978 94 031 0300 6
NUR 302

debezigebij.nl

*De mens is een risico dat genomen
moet worden.*

Kofi Annan

De vreugde van het geven

Gisteren heb ik drie mannen gekocht. In een opwelling. Het is Kerstmis. Mijn vrouw houdt niet van sieraden. Ik weet nooit wat ik haar moet geven. De verkoopster heeft ze voor me ingepakt. Dat was nog niet eenvoudig. Ze sribbelden tegen. Onder de kerstboom namen ze veel ruimte in. We hebben niet tot middernacht gewacht. Waarom drie. Voor iedere opening een. Heel grappig. Mijn vrouw leek er niet erg blij mee. Je weet toch dat ik het niet meer met meer-

dere partners doe. Dat was ik vergeten. Ook dat is ons gaan vervelen. Zelf heb ik er schoon genoeg van. Een jaar geleden voelde ik wel wat voor chemische castratie, maar vanwege de bijwerkingen heb ik er toch maar van afgezien. Op aanraden van Legros ben ik lid geworden van een bridgevereniging. Iedere donderdag speel ik. Best aardig. Ik ben ook lid van een wijnclub. Ik heb een mooie kelder. Maar ook dat begint te vervelen. Rood of wit, wijn blijft wijn. En het leven blijft lang en traag. We hebben van de kerststol gegeten. Een beetje. Ik zit snel vol. De buren gaven een feestje. Er klonk geluid, muziek, gelach. Hoe kunnen ze nog lachen. De drie mannen die aan de voet van de dennenboom waren vastgeketend keken ons zwijgend aan. Waarom een zwarte. Waarom niet. Mijn vrouw haalde haar schouders op. Ze ging naar boven om te slapen. Ik kon die mannen niet in de woonkamer achterlaten. Ik probeerde met ze te praten. Te zeggen dat ze mee moesten lopen. Ze verroerden zich niet. Ik probeerde ze op te tillen. Ze lieten niet met zich sollen. Ze weigerden te lopen. Ik sleepte ze naar de garage. Ik bond ze vast aan de werkbank. Ik ging terug naar mijn vrouw. Ze sliep al. Ik droomde dat ik zeilde. Het was zacht weer. Licht. Ik hou van de geur van de zee. Het geluid van de golven. Hoe ze zachtjes

tegen de romp slaan. De sierlijke meeuwen. Of waren het aalscholvers. Ik ben geen kenner. Ik kwam moeilijk uit bed. Zoals altijd. Kerstdag is een van de leegste dagen van het jaar. Die vat in zijn eentje de gehele verbijstering van het bestaan samen. Mijn vrouw ging kort na de lunch de deur uit om haar familie te bezoeken. Ze begon niet meer over de mannen. Ik zocht ze op. Ze hadden zich niet verroerd. Ze keken me aan met donkere blikken. Dit is jullie eigen schuld. Als jullie aardiger en meegaander waren geweest had dit niet gehoeven. Ik pakte een schep. Ik groef een grote kuil in de tuin, onder de berk. Ik was er drie uur mee bezig. De tijd verstreek zonder dat ik het merkte. Lichamelijke inspanning heeft zo zijn voordelen. Die onderdrukt alle vormen van denken. Ik liet de mannen erin vallen. Ik overdekte ze met aarde. Ze kreunden, maar algauw verstikte de aarde hun jammerklachten. Uiteindelijk hoorde ik ze niet meer. Het deed me denken aan scènes uit historische verhalen, maar ik kon niet bedenken welke. Mijn geheugen is uitgeput. Ik heb vijf computers aangeschaft waarvan de harde schijven een oneindige opslagcapaciteit hebben. Wat heb je dan nog aan een geheugen. Daar heb je machines voor. Ik stampte de aarde aan. Ik legde het gras er weer overheen. Mijn vrouw kwam thuis.

Wat heb je gedaan. Een kuil gegraven. Waar. In de tuin. Waarom. Om die mannen te begraven die je toch niet wilde. Ik hoop dat je hem goed hebt dichtgemaakt. Ga maar kijken. Morgen misschien. Vanavond ben ik te moe. Ik ook. We maakten de gans, de champagne en de kerststol op. Toen vielen we in slaap. Laat. Ik voelde dat mijn spieren pijn deden. Best een aangename pijn. Ik viel direct in slaap. Als een baby.